VED

BRYLLUPSFESTEN

TIRSDAG DEN 17. MARTS 1891.

211

Mel: Der et Land, dets Sted er høit mod Norden.

Alene et det gjælder om i Livet
skal rigt det være, selv naar alt er sort:
at give helt og derfor blive givet,
at vinde alt ved alt at skjænke bort.
Mod dette drages gaadefuldt en Længsel
i alles Sind, et stille Lykkens Bud,
indtil, som Blomsten sprænger Støvets Fængsel,
i Elskov den en Vaardag springer ud.

Og Hjemmet bygges, Hjemmet i hvis Skygge
de unge Drømme leve skal i Ro,
og vokse ud mod Livet i den trygge
Forvisning om, her lever de i to.
Og Hjemmet bygges, Hjemmet som skal lægge
i Dagens Stræv sin stille Stemnings Digt
og kjærligt bagved sine lune Vægge
forvandle skal til Glæde hver en Pligt.

Med Seilet op! Styr ud paa aabne Vande!
Styr ud mod Kjærlighedens Underkyst,
og frem der vælder, om I hist faar lande,
en evig Ungdomskilde i jert Bryst.
Saa byg da Hjemmet, lykkelige Unge,
saa det staar lyst, naar I er blevne graa.
Byg det for gode Dage og for tunge,
at sundt og sandt bag det I leve maa.

Garbers Kielland.

Kjøbenhavn. — Nielsen & Lydiche.